

१  
र्यादीपं पृथक् पृथक् कृत्वा साध्यं प्राणामृतं मन्त्रं जप्यं तेनाभिनीयतां ॥ नारिकेलवलिं दत्वा पश्चाद्दीशानदिश्य  
येत् ॥ १५ ॥ प्रोक्तोद्योतकृतिर्दोषसर्वपैशाचशान्तये ॥ ताम्रपात्रे भस्मापूरितं गंधपुष्पाद्युत्तं कृते ॥ १६ ॥ दे  
वदत्तपुरोभागे तस्य दद्यात्ताम्रवैशिते ॥ मालामंत्रेण संमृश्य शालिपिष्टेन दद्यादयेत् ॥ १७ ॥ नवदीपं  
तदग्रे तु कुर्यादंतं विचक्षणाः ॥ अभितो नीयते नैवं दिशि वायव्यके नयेत् ॥ १८ ॥ कक्षपारव्यमिदं प्रोक्तं  
नानाज्वरविमुक्तये ॥ आदाय चोदकं पात्रं पुरोऽथ कवलिर्युतं ॥ १९ ॥ तिलाक्षतासमं गानां रजोभिज्वस्तं  
उत्तरे सुकैः ॥ अलंकृत्य चतुर्पार्श्वपंचदीपं प्रकल्पयेत् ॥ २० ॥ धूपं संवेशयित्वा थलागेनाभ्यर्च्य पेषयेत्  
॥ वलिंदनोत्तरे भागे नयत्पैशाचशान्तये ॥ २१ ॥ एवं ग्रहं समाकुर्याद्दीपशालां विचक्षणाः ॥ २२ ॥ भा  
उं शिशोचिनादाय पादलो लुखपुर्वकैः ॥ कमास्त्रिपोरुत्तरे वागे दीपमादाय मध्यतः ॥ २३ ॥ अथ पश्चा



॥ राम ॥ कृतिं कृत्वा कृतं कृत्वा त्रिवर्गा के ॥ दलं तं तुलनेन दीपं पात्रे च स व्यगो ॥ २४ ॥ दलादहिस्त्रिले पुष्पैरलं  
॥ ३४ ॥ कृत्यविचक्षणां ॥ दलकेशंतु निर्वाणामुत्पु कालेयनाननं ॥ २५ ॥ चूर्णाविडुसमाशुक्तं तेन शोषा वतांग  
कं ॥ साधकं निर्भयं वडु पाणिनं कालरात्रिके ॥ २६ ॥ वरयेत्सोपितद्रुह्य देवदत्तं प्रदक्षिणां ॥ विधा  
कृत्वा तमा लोक्य कुंकरीं निधाय च ॥ २७ ॥ आगच्छेददिवंगच्छेददशाससमचितं सेवकेर्वाद्यधो  
विश्वैश्च मशाने वलिपुर्वकं ॥ २८ ॥ मशाने रौद्रकं मंत्रे जपित्वा तत्रिवारकं ॥ निधाय च ततः स्नात्वा सं  
गाद्ये देहकं विना ॥ २९ ॥ अभिनीये कपालारव्यवलिमेवं समाचरेत् ॥ महारोगज्वरक्षुद्रभूतकृत्रि  
मशानये ॥ ३० ॥ ————— ग्रहमाहो वधूस्त्रके ॥ इतराश्च मिभूतानि यावं वलिदर्शनात् ॥ ३१ ॥ ॥ राम ॥



ॐ नमो भगवतेऽस्य नरुद्राय नररुधिरसंसभक्षगायकपालमास्ताधराय प्रेतवाहनाय खड्गकपालहस्ता  
यसर्वभूताधिपतये क्वांदांदां हं हं हे हि आगद्यागद्य समस्तभूतरोगानाशयनाशय सर्वरिपूनाशयना  
यक्लेंदे हं श्री इदं भूक्षं कूं पू हूं सवं भोगं देहि स्वाहा ॥ ॥ इति श्री आकाशभैरवकृत्ये ० वलिवि  
धानं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ आचारविधिप्रयोगः ॥ ॥ श्रीशिव उवा  
च ॥ सदाचारविधिवक्ष्ये साधकानां वरानने ॥ ब्राह्मे मूढैर्न बोधाय प्रणस्पृष्टमात्मनः ॥ १ ॥ शरभेशा  
एकं संवंत्रिवारं मनसा जयेत् ॥ नमस्कृत्वा ततो मौर्वी गणेशं शरभेश्वरं ॥ २ ॥ ततस्तीर्थं समश्चित्य मुख  
नामाक्षिशोधनं ॥ कृत्वा मौर्वी ततस्त्रांत्वा मुलं संवंत्रिधा जयेत् ॥ ३ ॥ त्रिधा जम्य विद्या प्रोक्ष्य चिरं  
तर्पणं त्रयं विधा संमर्त्यैद्रमस्तलाय दिषु विन्यसेत् ॥ किरिटकुंडलैर्युक्तं सर्वाभरणाभूषितं ॥ अथ



श्री ॥  
॥ ३५ ॥

वाभस्मनाभूषसाधं कर्मसमारभेत ॥ ५ ॥ सूर्यमंडलमध्यस्थं ज्योतिर्मयसुखावजं ॥ चारुकुंडलसंयुक्तं  
चंद्रमालावतंसितं ॥ ६ ॥ दशबाहुं महाकायं सुवर्णं सुदृशप्रभं ॥ चक्रशूलगदाखड्गवाणकार्मुककै  
टकैः ॥ ७ ॥ अष्टाकपालशरैश्च समासमानकरांकुतं ॥ दिव्याभरणसंयुक्तं दिव्यवासं विलोचनं ॥ ८ ॥  
चिरं ध्यात्वा जपेन्नमस्त्वय्योत्तरशतं शिवे ॥ दिचत्वारिंशदथ वा जपित्वा गगनः सुधीः ॥ ९ ॥ शिलोच्च  
येनादीतीरेवने देवास्तरेपि वा ॥ विजने मंदिरे रम्ये प्राग्वो<sup>दश</sup>ध्वीः ॥ १० ॥ सुखासने समासीन प्राणा  
नायाम्यतवतः ॥ दुष्टोच्चाटं तु दिगंबधं भूतशूद्धिर्दृष्टासनः ॥ प्राणायामं त्रयं कृत्वा मखिन्यासादि पूर्वकं  
॥ ॥ प्रश्नश्चरणाविचिरो गः ॥ ॥ सहस्रदशसंयुक्तं चत्वारिंशजपंचरेत् ॥ १२ ॥ तर्पणौ रूक्महोमैश्च सि  
द्धमं वीतथा भवेत् ॥ तर्पणस्य च होमस्य द्विजानां भोजनस्य च ॥ तदंशं शक्यमेव कुर्यादेकैकशः क्रमात् ॥ रघु

॥ ३५ ॥



तत्त्वानेष्वथ वामौ चैव मनोः संख्यं पृथक् कृतं पेत ॥ १४ ॥ विना तर्पणं होमैश्च विना ब्राह्मणं भोजनैः पुरश्चर्यं च यः  
कुर्यात् तस्य मंत्रो न सिध्यति ॥ १५ ॥ त्रयं च तर्पणं होमं ब्राह्मणं राधाधनं तथा ॥ चतुरंगमितिख्यातं तस्माद्यत्ने  
न कारयेत् ॥ १६ ॥ स्वान्मनाभिमुखं मंत्रं सुश्रुत्वा विधिं च यथादा ॥ यतथा सिद्धिं पर्यंतं गर्भस्वो मंत्रदे  
वतः ॥ १७ ॥ जपे पुरातनतः स्वाते जायते मंत्रदेवता ॥ तज्जनेदर्शनाद्येतत्प्रथमांगं वरानने ॥ १८ ॥ संजात  
तर्पणं तूष्णीं मंत्रदेवो न सिध्यति ॥ वरेण्यं तर्पणं तस्माद्यत्नेनापि समाचरेत् ॥ १९ ॥ वर्धमानो मंत्रदेवस्त  
र्पणारंभणादितः ॥ समाप्नोति विद्धि तं यत्तद्विदोर्नीयां गमुदीरितं ॥ २० ॥ समाप्नोति विद्धि तं यत्तद्वितीयां गमुदीरि  
तं ॥ विधिनोक्तेन होमेन मनोर्देवः प्रभूर्भवेत् ॥ २१ ॥ सर्वाधिकं प्रभूत्वं यत्तत्तृतीयां गमुदाहृतं ॥ ब्राह्मणं राधा  
नादेवो दद्यात्वा चरदो भवेत् ॥ २२ ॥ तेन लघं प्रसादं यत्तच्चतुर्थं गमुदाहृतं ॥ मंत्रिणां मंत्रसिध्यर्थं चतुरंगमुदि



रति ॥ २३ ॥ चतुरंगपरश्वर्याकारयेनमंत्रसिद्धये ॥ एवं प्रयोगासिध्यर्थं पुरश्चर्यादभवेत् ॥ २४ ॥ ततः स्वेद्या  
प्रयोगांस्तुभूतवैरिषु कारयेत् ॥ पुरश्चर्याचयेरौवसर्वभूतवशिभवेत् ॥ २५ ॥ विशोषादनभिज्ञोऽपि बुध्यावुध  
समो भवेत् ॥ चतुष्टयेन देवेन्द्रिमारस्वतमचापुयात् ॥ २६ ॥ अष्टादशसुभाषासुस्वर्नदिवचिह्नं भवेत् ॥ जपेद्ब्र  
ह्मचर्यं नूनं क्षुभं त्यक्त्विविलोच्यते ॥ २७ ॥ देवगधर्वभूतादिवनिताकर्षणं भवेत् ॥ चतुष्टयेन लक्ष्मेशावाहस्यं  
भवेत् नृणां ॥ २८ ॥ विशोषादुमसर्पादिस्मररूपं नमं वीकं ॥ षड्भक्षेण जपेनैव विषहंता गदं किं सुरिपुणां कालरूपं  
मंचिकेशं भविष्यति ॥ मंत्रिणां सप्तलक्षेणावरुणात्वं भविष्यति ॥ ३० ॥ स्रग्धाहनिमहाबुद्धिदुतं वर्षयितुं किं सु ॥ ल  
क्षाष्टकेन संसंजी श्रीयो भवति पार्वती ॥ ३१ ॥ तथानवनिधीनां च पतित्वं किं पुनः स्वयं ॥ न कलक्ष जपादेव कं  
पेत्पखिलदेवता ॥ ३२ ॥ चतुर्दशसुलोकेषु तस्यासाध्यं न विद्यते ॥ दशलक्षात्सुरेशात्वं मंत्रिणां संभविष्यति ॥ ॥ राम ॥

॥ ३६ ॥



॥३३॥ निगमहातुग्रहं सर्वस्मरणादेव सिध्यति ॥ द्वादशांख्येन लक्ष्मणासाक्षादु ह्यसमो भवेत् ॥३४॥  
॥ सतदा विविधान्मष्टमधिकारी भवेत्स्वयं ॥ षोडशादेव लक्ष्मणां नरो नारायणो भवेत् ॥३५॥ तत्र मा  
जयंतस्य विश्वरूपत्वमविके ॥ देवदानवगंधर्वसेचराः पृथिवीवराः ॥३६॥ भूतप्रेतपिशुनाद्याः  
स्यावरं जेतं तथा ॥ तस्य मायावशां प्राप्य स्फुटितं नैव कोशलं ॥३७॥ अर्थगामेन तत्कोपात्राशनं सं  
प्रयंति ते पंचविंशति लक्षेणापंचशीर्षो भवेन्नरः ॥३८॥ तस्य सर्वजयंतस्य वीक्षणान्निहंन तथा  
॥ अनंतकोतांटाडुं भूभ्रंकारं च दारुणं ॥३९॥ स्वर्गं स्थितिलयादीनां कतं त्वंतस्य ज्ञायते ॥ पंचाश  
द्वक्षमावेशा परब्रह्म भवेत्तु सः ॥४०॥ चित्स्वरूपं समाश्रित्य चिदानंदो भवेत्तदा ॥ अतः परफलं  
नास्ति स्वात्मना भादिति श्रुतिः ॥४१॥ स्वस्वरूपानुसंधानं कुर्यादेव पुनः पुनः ॥ सूर्यचंद्रोपरागे च विषुवे



॥ ३७ ॥

॥ ३७ ॥

चायने तथा ॥ ४२ ॥ दर्शके चाथयुवीयां संक्रांतौ पाति केपरे ॥ याममात्रं व्रतिभूत्वा जपेदस्त्रोक्वभास्कर  
॥ ४३ ॥ सर्वसिद्धिं सवाप्नोति मन्त्री नृनं वरानने ॥ यस्मान्नराद्वनापेक्षातं स्मरं हि जपेद्विमां ॥ ४४ ॥ किंते  
कृपावं सचामन्त्री शतोत्तरसहस्रकं ॥ स्वयमेव स संतुष्टः सर्वस्वमपि दोभवेत् ॥ ४५ ॥ तद्वनं सहस्राल  
घ्नासुरैर्विभवति निश्चितं विजने कानने घोरे राजचोरारि संकुले ॥ ४६ ॥ अभिव्ययस्वेति कंच जपेत्त  
द्भीतिशतये ॥ संज्ञामेतु मले प्राप्ते वलंधो हित्युचं जपेत् ॥ ४७ ॥ संक्रंदनवलं प्राप्य सहसा विजयी भवेत् ॥  
संज्ञामेव सहस्रगुणं शत्रुराणामेनया कृते ॥ ४८ ॥ वयः सुयरीति कंच शतमष्टोत्तरं जपेत् ॥ तरसा चैरिणो  
मायां क्षयासुर्यइवोदये ॥ ४९ ॥ जपित्वा स्वप्रभावेन समन्त्री विजयी भवेत् ॥ निम्नगातरशोकालक्षुंड  
गादिसुचं जपेत् ॥ ५० ॥ महागाहयुतां द्योयुतां द्योरां नदितीर्त्वा सुखं व्रजेत् ॥ विजिघ्रितिसूकेन शत ॥ राम ॥

॥ ३७ ॥



वाराभिर्मंशने ॥ ५१ ॥ तत्तैलं पाययेद्विस्मानारिस्तयते दुतं ॥ पथमेपंचमेमाप्तिरतिर्ये सप्तमे थवा ॥ ५२ ॥  
 यदा पीतं तथा नारितक्षणादेव स्तयते ॥ व्यतीतं काले संप्राप्ते विधिने निरसे यदि ॥ ५३ ॥ तदा यमस्मा  
 न्नित्याचलप्राशयानि वृत्तये ॥ तत्रैव काननाधीशोरक्षत्यनिश्चिंमं विके ॥ ५४ ॥ तस्मान्न सर्वप्रयत्नेन ज  
 पेत्सौख्यं लभेत्तदा ॥ विद्वुरित्यादिसुक्तेन नारिणां गर्भवृद्धये ॥ सिद्धये ॥ ५५ ॥ सहस्रवारं संमथ्य तदा ज्ये  
 प्राशयेच्चिवे ॥ एवं दिनत्रयं कुर्यान्मासात्पुत्रफलं लभेत् ॥ ५६ ॥ तदा दिरक्षा कर्तव्या नारिणां गर्भवृद्ध  
 ये ॥ गणानां त्वेत्त्वं मंत्रीजपे द्विष्टुनिवृत्तये ॥ ५७ ॥ तस्य विद्वभर्गनास्त्रिजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ॥ बृहत्सामे  
 त्वत्वं मंत्रीरक्षां समृज्य पार्वति ॥ ५८ ॥ तद्वक्षाधारणं कुर्यादुत्तमांगे वरानने ॥ तथा विधं समा लोकायक्ष  
 गर्ध्वं वराक्षसां ॥ ५९ ॥ वक्रशोभिति मालोका संनिकर्षेण शमिते ॥ भूतप्रेतपिशाचानां किमु सर्वग्रहाविना



॥ श्री ॥

॥ ३८ ॥

॥ ६० ॥ नराणां मितराणां च जंगमानां वानने ॥ अरे वृंति र्यगूर्ध्वं स्ववसु महितले शूल युक्तां चोखां प्रादक्षि  
ण्येन शाल्या पृथागतुलिरिव ते द्रोतिभिः सूक्रमादौ सिंघे कोष्टे रिनाम विशिरव वहिरपि कुरपुर्णाभिलिप्ता  
स्युः स्याज्जन्मा सहस्रादिभवनैकल्ययेऽसनाय ॥ ६१ ॥ संहारे स्मिन्प्रयोगे सकलविधिषु चेदोतिभिः सूक्र  
मंत्रमेकेकवासमेतं निजगुरुवद नध्येन ज्ञानातिभूमौ ॥ सोविद्यामूलदृष्टिं कलयति कुपितः किंतु पूर्णान  
कर्मज्ञानस्तत्साध्यकृत्तिका चरलिपितं तापितं निग्नहायः ॥ २४ ॥ ॥ इति श्री आकाशभैरवकल्पे  
चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ॥ अथ मायोगः ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ अथ मायाप्रयोगं च बुद्ध्यामितवपार्व  
ति ॥ मंत्रस्मरणमात्रेण महामाया भवेद्विवे ॥ १ ॥ अथास्य मायामंत्रस्य परं हि मयि स्मृतं ॥ त्रिष्टुपदं द  
त्तथा देवि पराशक्ति सुदेवता ॥ २ ॥ पुष्करं पावकं माया रासराजं च किलकं ॥ मायाप्रयोगसिद्ध्यर्थं विविनियो

राम

॥ ३८ ॥



गोवर्गानने॥ मायायैव षडंगं स्यात्संनमाथर्वशां परं ॥ ३० ॥ तापि धनीनां शरचापहस्तं सर्वधि  
कांश्रपामरथाधिरू० खं ॥ नमामिरुद्रावसनेन लोकान्सर्वान्स्त्रेनोका अपि मोहयंती ॥ प्रथमं च महा  
मायां व्याहृतेः प्रथमं शरं ॥ मायां द्वितीयं मायां चतुर्थं मायां सप्तमं ॥ ५ ॥ आथर्वशांततः पश्चादं तेषां प्रियरा  
वादि कं ॥ अवरोहं निवृत्तिः स्यादेवं शास्त्रवित्तिराय ॥ ६ ॥ ॐ ह्रीं भूः ह्रीं भुवः ह्रीं स्वा ह्रीं शिवां धिं युगमे विनि  
विष्टचित्तं सर्वेषां हृदयस्य वालं रिपुरां निद्रां विवशं करोति महामाये मां पविरक्षानित्यं ह्रीं स्वः ह्रीं भुवः  
ह्रीं भूः ह्रीं ॐ स्वाहा ॥ ७ ॥ त्रिकोणां विलिखेत्पुर्वं तदहिर्वृत्तमालिखेत् ॥ तदहिश्चाथ मन्त्रं तदहिर्भुं पुरद  
यं ॥ ८ ॥ मध्ये तारयुतं मायां व्याहृतिं युक्त्वा त्रिकोणां के ॥ चतुर्दशदले मन्त्रं विलिखेत्तपदशः कर्मात् ॥ ९ ॥ भू  
पुरे विलिखेत्साध्यं दं दं द्यष्टदिशं प्रति ॥ कृद्मपुष्पैश्च गंधाद्यैः परां शक्तिं यथाविधि आवाह्याभ्यर्च्य संपुज्य



॥ श्री ॥

३९ ॥

जपेत्सुतं मनुं ॥ तत्र मंत्रधारणादेवमायानिधिविविधं भवेत् ॥ ११ ॥ धृत्वा यंत्रं ततो मंत्रं स्मरेन्मंत्रं  
 यथाविधिततस्तस्मिन् देवमाया लोके विज्ञं भवेत् ॥ १२ ॥ तस्य मायावस्य नैव देवदानवराक्षसाः ॥  
 न पशुपतिः समाजातं किं पुनः प्राणयोग्रहः ॥ १३ ॥ युद्धभूमिं समागत्य स सेनामध्यं भूतले काष्ठीयपुष्पं  
 वृक्षोत्थैः समिद्धिः सद्य नैः सिलैः ॥ १४ ॥ पायसैः पितृभूतैः दक्षिणाभिमुख्यं द्रुनेषु प्रत्येकं विविधे देवि  
 षडुत्तरशतत्रयं ॥ १५ ॥ होमं ते तु जपेन्मन्त्री भातुमा लोकापंचधा ॥ युद्धं प्रति यदा गच्छेत्तदा निर्विवशो भवेत्  
 ॥ १६ ॥ यथा युद्धदिने प्राप्ते तथा होमं तदा द्रुनेषु प्रत्यहं विचार्य ययः कुर्यात्स जयी भवेत् ॥ १७ ॥ समि  
 द्धिः समरे न्ये श्रयः सहस्राहुतिं हुतेत् ॥ तस्याग्निः पुरतः साक्षात् स्थित्वा दत्तं वरो भवेत् ॥ १८ ॥ तद्वरं देवलोका  
 नां संहतिर्नाशनं व्रजेत् ॥ तद्वरं ब्रह्मणा भेद्यं तत्तुल्यं न कदाचन ॥ १९ ॥ विष्णुना च माया चैव नैव तस्याग्र

राम

॥ ३९ ॥



तस्थितः॥२०॥ ॥इतिश्रीआकाशभैरवकल्पे०मायाप्रयोगविधिनामपंचविंशोऽध्यायः॥२५॥ ॥अ  
थपुनर्विधिः॥श्रीशिवउवाच॥आराधनंप्रवक्ष्यामिसर्वसिद्धिप्रदायकं॥भोगमोक्षप्रदंदिव्यभूक्तिमु  
क्त्येकहेतुकं॥विष्णुकालेयमेयुरोपपुर्णायंदर्शिकेतथा॥एकादश्यांचद्वादश्यांशुक्रमेयुवासरे॥२॥जन्म  
र्क्षेचविपक्षेचप्रत्यरोपिवधर्क्षके॥शोभनेयातिकेब्राह्मेदंडयोगविवर्जिते॥३॥सिद्धयोगेत्वयाकाशपाताल  
रहितेदिने॥विजनेमंडपेरम्येगोमयेनानुलेपिते॥४॥वितानलंविंसयुक्तेधूपदिपसमाकूले॥स्नात्वापवित्रपा  
णिःसन्शुद्धौमौनीदृढव्रतः॥५॥पञ्चुरोदधुरोवाधसखासीनस्सलंकृतः॥दिव्यगंधेनयुक्तेनभस्माना  
रत्निमात्रकं॥६॥चतुरस्रततःकृत्वात्मिन्भस्मानिवृद्धिमान्॥त्रिकोणविलिखेत्पूर्वतदहिर्वर्तमालिरेवत॥



५ वायुं सोमं तथे शानं दलेष्टु सुपूजयेत् पार्श्वद्वये यजेद्देवि व्याधिं मृत्युमतः परं १३ मदनं रक्तवासुं डी श्रीगुणं ज्ञापितीति तथा ४

॥ श्री ॥ ७ ॥ तद्वहिश्चाष्टपत्रं तद्वा दशं रंततः परं षोडशं रंततः पश्चात्तो भूषणयुग्मक ॥ ८ ॥ त्रिकोणामध्ये देवेशं श  
 ॥ ४० ॥ रभं सानुवेश्वरं ॥ चिं ध्यात्वा ततो मंत्री गुरुपादयुगस्मरन् ॥ ९ ॥ मूले नागंधयुष्मद्वाधै रग्नौ भिरकंडुभिः ॥  
 आवाहना हि पृथ्या तमुपचारात्ममर्पयत् ॥ १० ॥ चंद्रं सूर्यं च वह्निं च त्रिकोणोत्तये जेत् क्रमात् ॥ भैरवं बडवां नीचदु  
 र्गा कालीं यथाक्रमं ॥ ११ ॥ त्रिकोणोत्तमये तु च सुदिक्षु यजेत् क्रमात् इंदुमग्निं यमं चैव निर्ऋतिं कुरुं तां तथा  
 शंका कर्षणी कां वारं रीरमामायां पुलिंदिनीं ॥ १४ ॥ शास्त्रारंक्षोभि रंगीत्येष्टं द्वादशारे यजेत् क्रमात् पूजयेन्मू  
 लमंत्रेण सस्वमंत्रेण ॥ चां विके ॥ १५ ॥ षोडशारे यजेत् त्र्यंशो षोडशस्वरदेवताः ॥ गणेश्वरं यमं स्कंदं भैरवं च म  
 हादिशि ॥ १६ ॥ प्रागादितो यजेन्मंत्री मूले नैव पृथक् पृथक् ॥ त्वरितां वीरभट्टं च बडवानलभैरवं ॥ १७ ॥ ॥ राम ॥  
 ॥ ४० ॥



महामायां यजेदेविवायव्या विविदिक्षुतः ॥ आरभ्य चाग्रतो मंत्रं ब्रह्मरापाद्यष्टमातरः ॥ १८ ॥ परित  
स्तुयजेदेवं ककाराद्या देवताः ॥ मूलेन साहस्रं भूयो धूपदिपादिकं यजेत् ॥ १९ ॥ स्तुतिभिस्सोषयि  
त्वाथ यथोक्तं प्रणिपत्य सः ॥ मूलं मंत्रं जयेन्मंत्रं त्रयोत्तरसहस्रकं ॥ २० ॥ आचार्यं पूजयेन्मंत्रं यथाशक्ति  
यथावलं ॥ शरभं हृद्यथोदास्य शिवो हृमिति भावयेत् ॥ २१ ॥ इत्येवं सततं कुर्यात्स्वयमेव शिवो भवेत् ॥  
तद्ब्रह्मागमनं श्रुत्वा कं पते विग्रहं ह्यहम् ॥ २२ ॥ किंपुनर्दर्शनादस्य भूतप्रेतादिराक्षसाः ॥ इति श्री आ  
काशभैरवकृत्ये ० आचारविधीनामष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ५ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ अकारं ब्रह्मैव  
त्यं श्वेतसर्ववसंकरं ॥ सर्वशतं मनेस्तत्त्वं कामरूपत्वमविके ॥ १ ॥ आकारं तु पराशक्तिश्चेतसा कर्षसिद्धिदं

मातृकाप्रयोगः २



॥ श्री ॥

॥ ४९ ॥

इक्षामिद्धिज्ञानसिद्धिस्वात्मसिद्धिर्वरानने ॥ २ ॥ इकारं विश्वदेवतं श्यामं रक्षाकरं भवेत् ॥ रूपकांतिप्रदं श्रेष्ठं  
वरेण्यमोक्षसिद्धिदं ॥ ३ ॥ मायादेवतमीकारश्यामं मोहकरं परं ॥ वीराणां वनितानां च वशीकारं वरानने  
॥ ४ ॥ उकारं कोलदेवतं श्यामं लोकवसंकरं मतकोत्थापनेपुण्यं कुरंगविनाशनं ॥ ५ ॥ उंकारं पृथिवी  
वीजं श्यामरक्षाकरं परं ॥ भूतप्रेतपिशाचानां नाशनं रिपुनाशनं ॥ ६ ॥ ऊकारं विभिदेवतं पीतं सर्वाथसिद्धिदं  
॥ चिराद्युद्योतयसिद्धिं पराभोगं वरानने ॥ ७ ॥ ऐकारं शिवदेवतं रक्तं सर्ववशंकरं ॥ ८ ॥ जन्ममृत्युजराया  
धिवर्जितं श्रीजयप्रदं ॥ ९ ॥ अक्षिनीभ्यां लघुचस्या द्रक्तं रोगवशंकरं ॥ तीव्रसिद्धिभिषकसिद्धिमोक्षधीसिद्धिदं भ  
वेत् ॥ १० ॥ एकारं वीरभद्रस्यात्यंतं सर्वाथसिद्धिदं नीलहानुग्रहकरं ॥ भीषणं जयवर्धनं ॥ ११ ॥ एकारं ॥ राम ॥

॥ ४९ ॥



भस्मातीविद्यास्फटिकं ज्ञानसिद्धिदं ॥ चतुःषष्टिकलासिद्धिदायकं परमं शिवे ॥ ११ ॥ ॐ कारं शिवदे  
व न्यं ज्योतिर्पयतु गृहं ॥ मनोवेगप्रदं श्रेष्ठं शांतं सर्वफलप्रदं ॥ १२ ॥ औकारं शांकरिविद्यास्फटिकं  
सर्वसिद्धिदं ॥ सारं स्वतंत्रं विशेषेण शांतां कोपनाशनं ॥ १३ ॥ अकारं रुद्रबीजं स्याद्रुद्रं देववशं करं ॥  
सर्वलोकजयं कायसिद्धिदं चित्तशुद्धिदं ॥ १४ ॥ अकारं कर्त्तारुद्रं स्याद्रुद्रं पाशानिकंतनं ॥ स्वप्नं चोपसं  
हारं परमात्मप्रयोजकं ॥ १५ ॥ ककारं ब्रह्मणो बीजं पीतं वृष्टीकरं परं सत्त्विनमशेषाणां लोकानां वृद्धि  
दायकं ॥ १६ ॥ खकारं जाह्नवीबीजं स्फटिकं पापनाशनं ॥ भोगमोक्षप्रदं पुराणं भुक्तिमुक्तिप्रदायकं ॥ १७ ॥  
गकारं तु गणेशस्यातीताभं विघ्ननाशनं ॥ पूर्वापरस्थितं ज्ञानं भूलोकविजयं शुभं ॥ १८ ॥ घकारं भैरवं  
विद्यायुक्तां शांतां नृणां महाघोरं गुरुहरं सारूप्यं जयवर्धनं ॥ १९ ॥ उकारं कालबीजं स्यात्कृष्णजीव



॥ श्री ॥  
॥ ४२ ॥

जयं परं ॥ महाभीमं जगन्मोहं मरणपतिभं ॥ २० ॥ चकारं भद्रकालीयं रक्तगङ्गाभर्तुं भवेत् ॥  
सिद्धकर्षणसिद्धिस्तत्त्वस्थावेशमयत्नतः ॥ २१ ॥ चकारं कालाभीमकालीयं रक्तभर्तुं नाशनं ॥  
संक्रामं विनिर्लेके स्मितमरे विजयप्रदं ॥ २२ ॥ जकारं जातवेदाख्यं तुर्यसौदामिनीप्रभं अभिचारं  
महाघोरमयमृत्युभयापहं ॥ २३ ॥ सकारं मर्धनारीशं शपां सरसमाकुलं ॥ सर्वसौख्यकरं श्रेष्ठं भो  
गसौक्ष्ण्यफलप्रदं ॥ २४ ॥ ञकारं परमात्मीयमवाग्रं सगोचरं ॥ सर्वज्ञानप्रदं ब्रह्मज्ञानदं श्रीजयप्रदं  
॥ २५ ॥ टकारं पृथिवीजं श्वेतसंहारकारणं ॥ कृत्वा दावौ षड्विहृदिः पातालनिधिदर्शनं ॥ २६ ॥  
ठकारं चंद्रवीजं स्फटिकं शत्रुनाशनं ॥ रोगक्षेपहरं दिव्यं महाज्वरहरं परं ॥ २७ ॥ डकारं शुकची  
जं स्पातीताभं विजयं भवेत् ॥ मृतसंजीवनं तस्यामहासायावशं शिवे ॥ २८ ॥ ठकारं वैद्यं विद्यापी

राम

४२ ॥



तंसर्वार्थसिद्धिदं वलप्रदं जलसंभं पातालस्यापि दर्शनं ॥ २९ ॥ राकारं वलभदीये श्वेतं वलविवर्धनं । नित्यं  
बुद्धिवीर्यं त्वरिपुदपविनाशनं ॥ ३० ॥ तकारं धनदं विद्यातीतमैश्वर्यवर्धनं ॥ यक्षाकिन्नरसिद्धानां वशिकारं  
जगद्वशं ॥ ३१ ॥ थकारं तु पराशक्तिरक्तं कारं जयं भवेत् ॥ शक्तिकं पौष्टिकं चैव भोग्यमायुष्यवर्धनं ॥ ३२  
दकारं दीर्घजीवं स्यात्स्वामं सर्वार्थसाधनं ॥ निग्रहानुग्रहकरं भोगमोक्षैकसाधनं ॥ ३३ ॥ धकारं धर्मं  
वीजं स्यात्तं पुष्पविवर्धनं ॥ सदा देवमयं दिव्यं सर्वदर्शनदर्शकं ॥ ३४ ॥ नकारं निर्विकल्पं स्यात्तं अयमेया  
भमक्षरं ॥ वायुवेगमनोवेगसिद्धारूपं भवेत्भवं ॥ ३५ ॥ पकारं सग्निरिजं स्यादक्तं सर्पहरं ॥ स्त्री  
पुनः पुंसकादीनां भवेदाकर्षणं शिवे ॥ ३६ ॥ फकारं भैरवं विश्वायुक्ता भविजयेततः ॥ महामहहरं  
सर्वज्वररोगविनाशनं ॥ ३७ ॥ वकारं मञ्जिनी वीजं पीतं रोगहरं परं ॥ औषधस्य महावीर्यं बुद्धिदं जयव



॥ श्री ॥ वर्धनं ॥ ३८ ॥ भकारं भार्गवं ज्योतिः प्रभसन्ममयं ॥ आयुरारोग्यदं श्रेष्ठमशेषस्त्रिविवर्धनं ॥ ३९ ॥

॥ ४३ ॥

मकारमीश्वरं विंध्योनी रक्तसुरावहं ॥ वश्याकर्षणसंतानं सिद्धिदानैकतसरं ॥ ४० ॥ यकारं वायु  
बीजं स्नातुं वलविवर्धनं ॥ सर्वोच्चाटकरं सुरसंभामेज्यवर्धनं ॥ ४१ ॥ रेफं कृशानुबीजं स्ना  
दक्ताभंसर्पनाशनं ॥ जंगमाकर्षणं युद्धेदिषां सेनावलंतथा ॥ ४२ ॥ लकारं शक्रबीजं स्नात्वा पीतं सर्व  
फलप्रदं ॥ अग्निसंभं जलसंभं स्वेद्यास्तं भविशेषतः ॥ ४३ ॥ वकारं वारुणं विंध्योत सेते स्वधाभिव  
ष्टिदं आकर्षणं जलस्थानां अशेषज्वरनाशनं ॥ ४४ ॥ शकारं शंकरं विंध्योत जः सौभाग्यसिद्धिदं ॥ अ  
न्योन्यवलहादेव वैरिणां नाशनं भवेत् ॥ ४५ ॥ षकारं द्वादशादित्यं ज्योतिरारोग्यवर्धनं ॥ समनंस  
सर्वरोगराणं आयुविधाभिवर्धनं ॥ ४६ ॥ सकारं भारतीबीजं श्वेतसारस्वतप्रदं ॥

राम

॥ ४३ ॥



ततः॥महामहहरंसर्वज्वररोगविनाशनं॥३७॥वकारमश्विनीवीजंपीतंरोगहरंपरं॥औषधस्य  
महावीर्यवृद्धिदंजयवर्धनः॥३८॥भकारंभार्गवंज्ञेयंज्योतिःप्रभमनामयं॥युरारोग्यदंश्रेष्ठमशेषस्त्रि  
विवर्धनः॥३९॥मकारंमीश्वरंविंद्यात्ज्योतिरक्तंसुखावहं॥वश्यावर्षणसंतानंसिद्धिदानैकतमं॥  
॥४०॥यकारंवायुवीजंस्यात्कृष्णवलविवर्धनं॥सर्वोच्चाटकरंकरंसौम्यमेजयवर्धनं॥४१॥रेफं  
कृशानुवीजंस्यादक्तभंसर्पनाशनं॥जंगमाकर्षणायुद्धेदिषांसेनावलंतथाः॥४२॥लकारं<sup>शुद्धि</sup>कुंज  
स्यात्पीतंसर्वफलप्रदं॥अग्निसंभंजलसंभंस्वेद्यासंभंविशेषतः॥४३॥वकारंवायुवीजंविंद्यात्  
स्वतस्वेद्याभिचूष्टिदं॥आकर्षणंजलस्थानांअशेषज्वरनानाशनं॥४४॥शकारंशंकरंविंद्यात्तेज  
सौभाग्यसिद्धिदं॥अन्योन्यकलहादेववैरिणांनाशनंभवेत्॥४५॥षकारंदादशादित्येज्योतिरारोग्य



॥ श्री ॥

॥ ४४ ॥

वर्धनं ॥ शमनं सर्वरोगाणां आयुर्विद्याभिवर्धनं ॥ ४६ ॥ सकारं भारतिबीजं श्रेतं सारस्वतप्रदं ॥ प्र  
तिविद्वज्जनजयं वराणां योषितावशं ॥ ४७ ॥ सदाशिवं हकारं स्याद् मंत्रज्ञानार्थसिद्धिदं ॥ अग्नौ माघ  
वृत्तिं सिद्धिस्तुतुः षष्टिकला अपि ॥ ४८ ॥ लंकारं पृथिवीबीजं श्यामं सिद्धिकरं परं ॥ सभवे दोषधीवृद्धिरि  
ष्टभूद्व्यर्शनं ॥ ४९ ॥ क्षकारं श्रीं नृसिंहं स्यात्फटिकं मोक्षसिद्धिदं ॥ रिपुगर्वहरं सर्वलोकक्षोभहं परं  
॥ ५० ॥ इति सुमतिरिहार्यो मातृकादेवतान्याद्युतिबलमहिमादीन्यादितः स्वामिवकातसकलमपि चलञ्चा  
स्तुवासाधनातेजयतुविविधसिद्धेहेतुबीजेन मंत्रैः ॥ ५१ ॥ दशशतमभि सत्री सावधानः प्रहृष्टप  
वर्णितदृढभावः प्राकृतारंभशून्यः ॥ जयमिति धिपूर्वमातृकायाश्च वर्या न्यथ ममभिनिरोज्येत्वेक ॥ राम ॥

दि१

॥ ४४ ॥



मेकंचकुर्यात् ॥ ५२ ॥ पंचाशद्वर्गाः अथ मंत्रयोः कालपेक्षसंशयभेदमंत्रं ॥ समानुषः सर्वकलाप्रसिद्धाः  
प्रयातितूर्गा यदमी श्वरस्य ॥ ५३ ॥ आद्ययलध्वं यशहेः पंचाशद्विरतः परतः परं ॥ पृथग्बर्गैः ततः  
पश्चाजपेत्सौभाग्यसिद्धये ॥ साध्यानामविलोमार्गान्मंत्राणां चानुसिध्यततः ॥ त्रिसहस्रजपेनैव जंतुः  
कालपुरं व्रजेत् ॥ ५४ ॥ यदि मंत्री नरस्य देवता मंत्रवर्गा कं ॥ अनुविध्याविलोमेन संजपेद्युतं म  
नुं ॥ दिग्देवतां श्रुत्वा यं ते पराराजेतुं महावले ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन जपेदेव वरानने ॥ ५५ ॥ मंत्राते योज  
यित्वाथ क्रियासाध्यं संपन्नं ॥ विविधेषु प्रयोगेषु निजपेत्सर्वसिद्धये ॥ ५६ ॥ यंत्रं तंत्रं विना वापि योजपे  
न्न चित्तमः ॥ ॥ सर्वसिद्धिं जपेनैव सहस्रानां व्रजेच्छिवे ॥ ५७ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ ननु त्वावकथं शंभो ने



॥ श्री ॥

॥ ४५ ॥

वस्पाद्यं व्रतं चकं ॥ यदि स्याद्यं व्रतं चाभ्यां किं प्रयोजनमाविभो ॥ ६० ॥ श्रीशिव उवाच ॥ शृणु साधुशिवे  
वक्ष्यहं पुरश्चर्यये कथा ॥ यं व्रतं चक्रिया पूर्वं यदि कुर्याद्ब्रभेतदा ॥ ६१ ॥ चिरकालं जपैः करैः र्यं करोमं  
गशोषणैः ॥ सिद्धं सोप्यनवाप्नोति यं व्रतं च विवर्जितात् ॥ ६२ ॥ पुरश्चर्या दयेनैव स्मरणा सिद्धिमेति  
सः ॥ यं व्रतं च विना देवि समफलं जायते जयात् ॥ ६३ ॥ सर्वाक्ष्यामनुजो मंत्री पुरश्चर्या दयं चरेत् ॥ स्म  
रणात्तेन सिद्धिः स्यान्नाना कर्म क्रियादिषु ॥ ६४ ॥ सर्वेषां मंत्रजालानां यदि साध्यं गीयुगे ॥ तत्सर्वं स्मरणा  
देवसिद्धिर्भवति तत्ततः ॥ ६५ ॥ ॥ इति श्रीआकाशभैरवकल्पे ० मातृकावर्णनं नाम सप्तविंशो  
ध्यायः ॥ ॥ अथ भद्रकालीप्रयोगः ॥ श्रीशिव उवाच भद्रकाल्याश्च मंत्रस्य सद्योजातं ऋषिस्थ

॥ राम ॥

॥ ४५ ॥



नः ॥ तनुसुजगतीदं यो भद्रकाली च देवताः ॥ १ ॥ ह्रींकारवीजमित्युक्तं साहाशक्तिरतः परं ॥ मोक्षे च विवि  
धे कार्ये विनियोगो वरानने ॥ २ ॥ ह्रींकारादि षडंगं स्यादथ ध्यानमिहोच्यते ॥ नीलाभां हे मवस्त्रानररुधि  
रवसा मांसनिर्भिराणावक्त्रां शूलं कुंतं रथांगं फणिमुसल गदा तोमरं पट्टिशं च ॥ पाशं शक्तिं च शंखं जहल  
यहनवज्र खेटं कराग्रैर्विभ्राणाभीमवेषा विजयतु भुवने विंदुता भद्रकालीः ॥ ३ ॥ अथ भद्रकालीमंत्रोक्त  
रगाविधिः ॥ ॥ माया मोचयतार काली पुष्टि तः कं काली महं सदा त्वं कल्याणि मनो हरि रुकविता सौभाग्य  
मव्याहृतं ॥ देहस्मिन्परमं त्रहारिणि शुभे तद्यंत्र हरिद्या द्येदिनि पूर्ववद्भुत भुजस्रं ते जगत्क्षोभिणि ॥ ४ ॥  
सीमेलाग्रे त्रिलोहे रजतकनकयोः पंचलोहे च भूर्जे कृत्वा षट्सप्तकोऽहं हरिहर सहितं भद्रकाल्याश्च मंत्रं ॥  
संधौ पंचाक्षलाग्रे त्रिलोहे रजतकनकयोः पंचलोहे च भूर्जे कृत्वा षट्सप्तकोऽहं हरिहर सहितं भद्रकाल्या



॥ श्री ॥

श्रमंत्रं ॥ संघो पंचाशदार्गानि जय जय युतं सर्वरस्वामश्रुतं वाहे साध्यं सतारं प्रणात प्रि पुजन प्राणा संहार दक्षं ॥

॥ ४६ ॥

५ ॥ संपुज्य यंत्रं विधिवत् स्वर्गे हे जपेत्सहस्रं प्रयतो मनीषी ॥ पश्चात्सहस्रं द्वापयदरेण कुर्याज्जपं गौरिविशे

धैः

षसिध्यैः ॥ ६ ॥ निवृत्तौ स्थितं काकनीडमादाय दर्वाके ॥ भस्मीकृत्य ततः सर्वं तस्मिन् भस्मिन् मंत्रवित् ॥

॥ ७ ॥ समालिख्य महायंत्रं सर्वलोकभयंकरं ॥ कृष्णपुष्पैः समभ्यर्च्य विधिवत् पूज्यतां सुधीः ॥ ८ ॥ अथो

त्तरसहस्रं तु दक्षिणां स्याज्जपन्निशि ॥ दृढचित्तस्ततो वध्वा कृष्णा वस्त्रेणापुतली ॥ वैरिद्वये च खने मंत्रं त्रीमसां नात्र

संशयः ॥ पुनस्त्विदं जपेन्मंत्रं तदिदं पूर्वतवा न्यदि ॥ १० ॥ सात्वतादौ कृतो तेन मंत्रेणासाधनमः ॥ पुतली मंत्रसि

क्षिप्या वरोहेणा जपेन्मनुः ॥ ११ ॥ भद्रकाली ततः शत्रुसत्त्वाकोपं चोत्सीदति ॥ पुनः संपुज्यतां मंत्रं यथाविज्ञे

न देशिकं ॥ १२ ॥ संतोष्य परयाभक्त्या त्रसादं च शाचतां चतुःषष्टिकलास्त्वेवं शो जपेन्मंत्रं वित्तमः ॥ १३ ॥ सर्व

॥ ४६ ॥



सिद्धिसंसायेतं श्वेरं मंत्री सहितं ॥ अनुमुक्ता महाभोगान् अयमेयाननगंलान् ॥ १४ ॥ वंघवेः सहदेहाते गर्भ  
सायुज्यमाप्नुयात् ॥ ॥ इति श्री आकाशभैरवकल्पे ० भद्रकालीविधिर्नाम अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ तैलवि  
धिः ॥ शिव उवाच ॥ अथो वक्ष्यामि देवेशि तैलं सर्वार्थसाधकं ॥ नानाक्षुद्रहरं दिव्यं नानाघातनिवारणं ॥ रक्तापा  
मार्गकं मूलं वचालशुनसंयुतं ॥ मधुकर्णिकरं उतैलपाकं यथोचितं ॥ विधाविभक्त्यंशं कां कं च हं हन्मध्यपाक  
मात ॥ वस्त्रिणपादिकं कुर्यादंकाक्षुद्रनिवृत्तये ॥ ३ ॥ तालिकेरफलं चिद्रयकतैले स्वतैलके ॥ पायुगुह्ये दं  
दक्षुद्रं शातये भक्षये स्रिये ॥ ४ ॥ कृष्णश्चानरघरो माणिवध्वाकं वल्लोमच ॥ हिंगुक्ष्वगारिसंयुक्तं पिवेद्दु  
क्षुद्रमुक्तये ॥ ५ ॥ ग्राहकं मूलमाहृत्य वचालशुनसंयुतं ॥ पंचतथा ॥ तैलेन तत्काले पश्येत्क्षुद्रमुक्तये ॥  
॥ ६ ॥ पेशाचममराणी मूलं अपामार्गं पुनर्वं ॥ नक्तं सरिचभूषाचिल्लं ज्ञां शिशुरसंतथा ॥ ७ ॥ वचो ह्नि सहितं यत्का



॥ श्री ॥ लिपेदैरंदतैलकैः ॥ मूर्ध्वागनाशहृत्कर्माकरपक्षुद्रशतये ॥ ८ ॥ चतुरकंतथाकोलं पाटलानिप्रतापसं  
॥ ४७ ॥ ॥ पातालतिकमूलीचपैशाचभ्रमकंतथा ॥ ९ ॥ दुराधर्मादपामार्गमरुतशतमूलिकालशुनंतुवचायुक्तं प्र  
त्येकं पशुमात्रं ॥ १० ॥ संगनारंगलं वीजं नीरप्रत्यचतुष्टये पञ्चसारंचतुः ॥ प्रस्यनिर्गु ॥ काद ॥ वृथोः ॥ पंच  
तैलंचतुः प्रत्यपत्येकं सुपदे पचेत् ॥ केडादिपादपर्यंतं संगमगंशनैःशनैः ॥ १२ ॥ आलिप्य धूपयेत्तुं ध्या  
रागै पंचदिनंतथा ॥ नानाक्षुद्रं च वातं च नश्यत्याशुनसंशय ॥ १३ ॥ मेघनाददलैकं ब्रह्मगुरुची शितली तथा  
॥ नोत्पलांकननिर्मुक्तानीलं मूलं लीशि फांतथा ॥ १४ ॥ प्रत्यदयो परिमारां कृत्वा सर्वं कषायकं ॥ सहस्रवेधीम  
तचैव च मृताव्यवह्री मूलं शिरां कोकनदस्य मूलं ॥ १५ ॥ एका लैवंगं मधुकचकोष्टं वनाकृषं च पकुक  
अलंच ॥ मृगास्य शृंगं सितचंदनं च पिष्ट्वैकमेकं लकुचप्रमारां ॥ घृतं च तैलं च शिवं च धेनोद्वीशां पयः पाटलनासि ॥ राम ॥



कंठ ॥ १६ ॥ सशर्करं दिव्यपदं तु यत्काशीतं निपेत्यात रुद्रं सुरवः सन् ॥ क्षुद्रांगतापो लवणापैत्यनाशं सौंदर्यं दं  
पुष्टिकरं च चारुं ॥ १७ ॥ रेतोरजो बद्धिकरं समस्त रोगापहं पावकं वातनाशं ॥ टंकरां सैंधवं हिं गुरुरितात्वं कद्रु  
यं ॥ रसयुक्तं च पेशाचं हि कसारं रापेक्षितं ॥ १८ ॥ अंजयेदं कद्रुध्वेन कालदष्टेऽपि जीवति ॥ १९ ॥ शंखचतुर्गं तु तपमं  
जनं च मनःशिलां ॥ कुक्कुटाडं विषं व्योषं च तां च गिरिकर्णिकं ॥ २० ॥ नंद्यावर्तं प्रसूनं सारं दशरात्रकं ॥ पिष्ट्वा तु  
गुलिका कृत्वा नातपे नैव धूसरे ॥ २१ ॥ अंजयेत्तस्य सारं सन दुग्धेन वां विके ॥ रुद्रांजनमिति प्रोक्तं महावेगं सुखाव  
हं ॥ २२ ॥ सर्वभूतहरं क्षुद्रमोहज्वरविनाशनं ॥ विषघ्नं चाक्षी च जघ्नां पिष्ट्वा कक्षपौ रुन् ॥ कुक्कुराणां सपटलपुष्पा  
यह्मनुत्तमं ॥ इंदुरं वंठं फललोमचतालीपत्रपत्रं च ससैंधवं धूमं ॥ व्योषयुक्तं मथजं फलसारैः पेक्षितं ग्रहम  
नंतरं मेतत् ॥ २४ ॥ अंजनेन विषनाशनं धुनः शत्रुभूतनयनो हृत्पिष्टं टेल्यरां ॥ उग्रवेगजमिदं भ्रमरांजनं शिशुषु



ॐ श्रीरक्तमारेणापि द्वातसप्तरात्रिके ३

॥ श्री ॥

पुष्पसुरसौर्विमोचने ॥ २५ ॥ तारग्रंथिचपत्रंचतिलं मूलसमूलकं ॥ भस्मीकृत्यतु तद्वस्मभक्षये दुःखसंध्यकं ॥ २६ ॥

॥ ४८ ॥

॥ यक्षादेवोदरं शल्यं प्रणाशपतिनसंशयः ॥ अपामार्गस्य सद्दीजं गोक्षीरेणा न हं शिवे ॥ २७ ॥ पिष्ट्वापि वेद्यथा स  
त्यं त्रिमासात्कुष्ठनाशनं ॥ मंडलात्कीटलूतादेर्वंशदंशविषापहं ॥ २८ ॥ व्योषं धूरिगतुथं च गुतना वीजवीजकं ॥ २९ ॥

॥ २९ ॥ इति दंगुलिकाश्चैवं प्रोक्तं कौमारिकं जननं ॥ नानाभूतहरं कुरु नानासर्पविषापहं ॥ ३० ॥ वर्तिकासु म  
सारेण कुर्यात्पुष्पस्य च जननं ॥ रेसे जंभस्पकाशे स्पष्टिहस्यास्य जले च न ॥ ३१ ॥ सन्येन प्रित्तकाचस्य कुंकुमां  
स्य च गोजलेः ॥ निर्लोमस्य च तैलेन मास्तां यां शिमुजारसैः ॥ ३२ ॥ सितचंदनतोयेन तापज्वरविमुक्तये ॥ लक्ष्मीपु  
ष्पस्य सारेण चानुर्थज्वरमुक्तये ॥ ३३ ॥ तालीदंडजले नैव वातपैत्यज्वरं हरेत् ॥ त्रिदोषस्याजमूत्रेणासूतिवातस्य  
चाचिके ॥ ३४ ॥ तारुतदलसारेण मत्स्यवातग्रहस्य च ॥ आत्मभसा विघ्नसूतो आरोग्यस्यास्त्रविंदुना ॥ ३५ ॥ ॥ राम ॥

॥ ४८ ॥



अक्षतंतक्रममध्यमपरेहनिषेधतत॥स्थलेलिहोद्यहंतस्मिंबहितप्रात्रिशतये३६॥ कृष्णगुलचूर्ण  
तिलतैलंपच्येत्पदे॥तैलेनाडीकृतंतूलंस्थापयेदुग्राशांतये॥३७॥ तत्तैलाधारातोयातिरवज्ञाधावराकोट  
यः॥कुंदास्त्रवरासंयोगेकदंसेष्यमध्यमं॥३८॥तदुगोलिप्यसंवधातुनित्याहविमुच्यतत॥विविधंबंधना  
देवमुच्यतेतदुगानर॥३९॥आंसिकाकंदमाहृत्यपि द्वाक्षीरेणपपायेत्॥गतार्तवानानारीणांसद्योरक्तं  
प्रवर्तते॥४०॥तिलाक्षिणीशिफापिद्वाक्षीरेणोषमिपाययेत्॥अनार्तवारूयायोषित्सार्तवाभवतिध्रुवं  
॥४१॥मरीचचूर्णप्रक्षिप्यजंवीरस्यफलोदरे॥तस्यखंडादधोभागंस्नानंनिर्गुडिकारसे॥४२॥अपरेहनितदा  
रेभक्षयेत्प्रातरुत्थितः॥तत्फलस्वादनाद्यातिज्वराश्चातुर्थिकाध्रुवं॥४३॥पैशचभ्रमणीमूलंउपरागावसानके॥  
गहिलोत्तरभागस्थंकृत्वासक्तंगुलियकं॥४४॥तेनयुक्तकरंदद्व्याधावंपरिविलदुर्गमाः॥भूतप्रेतपिशाचानांकु



॥ श्री ॥ तस्मिन्प्राग्वत्स्थितिः ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्री आकाशभैरवकृत्ये ० औषधविधिर्नामैकोतविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥  
॥ ४६ ॥ शूलिनीप्रयोगः ॥ श्रीशिवउवाच ॥ ततो वक्ष्ये विकेदुर्गी सर्वातीतपराक्रमं ॥ चराचरमयीर्देवी सर्वकामफलप्रदो ॥ १ ॥  
॥ बहुरूपा महोत्साहो भेदवादि कर्णयरां ॥ शब्दबह्वमयी दिव्या सावधानमनाः शृणु ॥ २ ॥ विभक्ताः षड्विधा दुर्गा  
स्वात्मना करोदया ॥ अग्निदुर्गा महादुर्गा जलदुर्गा तिनामतः ॥ श्वनदुर्गा ततः पश्चात् शूलदुर्गा च शूलिनी ॥ नासांतु  
शूलिनीर्देवी महाकृतेति कीर्तिता ॥ ४ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि शूलिनीं तु विशेषतः ॥ समाहितेन मनसा शृणु सर्व  
वरानने ॥ ५ ॥ ब्रह्मा तु शूलिनीं दुर्गां संत्रयं क्व विरुच्यते ॥ गायत्रीं द्युदइत्युक्ते देवता शूलिनीश्वरि ॥ ६ ॥ हुंकारं वी  
जमित्युक्ते स्वाहाशक्तिसतः परं ॥ स्वेष्टा प्रयोगा सिद्ध्यर्थे विनियोगो वरानने ॥ ७ ॥ ह्रीमित्यदि करन्यासः षडंगं तु तत  
प्रिय ॥ लक्ष्मीवीजं समुच्चार्य विदुः शूलिनीतत्परं ॥ ८ ॥ देवसिद्धयदं चोक्ता पूजितेति पदेवदेत् ॥ नंदिनीति षडं राम



चकेत्स॥ नंदिनीतिपदंमाचरक्षरक्षपदं वदेत् ॥ ८ ॥ महायोगेश्वरीं हुंफट् हृदयादिनमो न्यसित॥ नामतोच  
 रदेदेवसिद्धादिशिरसे तथा ॥ १० ॥ सुदुप्रियेशिरवायै स्यात्विंध्यावासिनिमां तथा ॥ दिनावसेतिकवचं तथा  
 महिषमर्दिनि ॥ ११ ॥ देवसिद्धादिफट्कारानेत्रत्रयमुदाहृतं ॥ वीजादिनामतः पश्चात्सर्वसिद्धिप्रदायि  
 नि ॥ १२ ॥ देवसिद्धादिफट्कारादस्त्रायफडितिरितं ॥ ॥ ॐ श्रीश्रुतिनी देवसिद्धसुपूजिते नंदिनिमां  
 रक्ष॥ महायोगेश्वरि हुंफट् ॥ हृदि ॥ १ ॥ श्रीश्रुतिनिवरदे देवसिद्धसुपूजिते हुंफट् स्वाहा ॥ २ ॥ शिरसे स्वा  
 हा ॥ श्रीश्रुतिनि देवसिद्धसुपूजिते हुंफट् ॥ शिरवायै ० ॥ ॐ श्रीश्रुतिनि विंध्यावासिनिमां त्रायस्व २ देवसुरपू  
 जिते हुंफट् स्वाहा ॥ कवचं ॥ श्रीश्रुतिनि महिषासुरमर्दिनि देवसिद्धनेत्रत्रयाय ० श्रीश्रुतिनि सर्वसिद्धिप्र  
 दायिनि सुरपूजिते ० अस्त्राय फट् ॥ भूर्भुवः स्वरो मिति दिग्वधः ॥ ध्यानं ॥ अ ध्या रू छो म गें दं स ज ल ज ल ध रं



॥ श्री ॥

॥ ५० ॥

श्यामलां हस्तपद्मेः शूलं वारां कृपायां त्वरिजलजगदाचार्यपाशाचहंती ॥ चंद्राचूडां विनेत्रांचतस्रभिर  
सिरेवेद्याचिताभिः परीता कन्याभिः सेच्यमाना यतिभटभयदां श्रुतिनी भावयामि ॥ नमः प्रगावपूर्वि  
केनतजनस्यचिंतामरोग्ज्वलज्वलनुश्रुतिनी त्वमिह पाहि चास्मासदा ॥ समस्त रिपुदुष्टचमहतुहुं फदित्य  
क्षरैः शिखिस्त्रीयुतमनोहरैर्जननितुभ्यमव्याहते ॥ १४ ॥ श्रुतिनीयं महासंवेदुर्वीरं सर्वजंतुभिः ॥ गुह्या  
दुस्मतरं श्रेष्ठं गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ १५ ॥ वशाकर्षणीयोरक्ताश्यामास्तंभराविशोधयोः ॥ निग्रहोच्चाटकृद्गना  
श्वेतामोक्षपरोक्षयोः ॥ १६ ॥ सास्वितप्रयोगो तु मुक्ताधक्तरूपिणी ॥ सर्वध्यात्वा जपेद्देवी श्रुतिनी सर्वसिद्ध  
ये ॥ १७ ॥ वशाकर्षणाविद्धेयस्तंभनोच्चाटनिग्रहं ॥ अन्यानि च प्रयोगाणि स्मरणादेव सिध्यति ॥ १८ ॥ पश्यै  
हिकफलं न स्यात्तत्र स्यात्पारलौकिकं ॥ यत्र न स्यात्परलोकं तत्रैहिकफलं लभेत ॥ १९ ॥ संवाराणां तु द्विजती

॥ राम ॥

॥ ५० ॥



नारहस्पतुयुगेयुगे ॥ श्रुतिनीदेवतायांतु भोगमोक्षं च विद्यते ॥ २० ॥ तत्राणिमादिसिद्धिः स्यात्तच्चतुः षष्टिकला  
सुधा ॥ जपतर्पणाहोमोदौसांगो भूमौ कृते यदि ॥ २१ ॥ मातृकोष्टे श्मशाने वा प्रोक्तदेशे मनोरमे ॥ जपे - उशसा  
हंस्तं विधिपूर्वजितोदिय ॥ २२ ॥ दशंशतर्पणांतस्पशतां होमयेत्ततः ॥ सहस्रांशमथो देविवाहनांतर्पयेत्त  
तः ॥ २३ ॥ त्रिकोणांकलयेत्कुंडमथात्माभिरवाग्नकं ॥ स्वसुत्रोक्तविधानेन कुर्याद्द्वौमंसमाचरेत् ॥ २४ ॥ श्रुत्वा  
रेतथासौम्ये होमंसमाचरेत् ॥ कुलवारे तथाष्टम्यां क्रूरहोमंसमाचरे ॥ २५ ॥ यायसंचतिलायपंचतंदधिसधूत  
था ॥ क्षीरंगुडंचतैलंचकदलीचफलत्रयं ॥ २६ ॥ मुहुसर्वपयष्टिचवर्णैकैकविधानतः ॥ ज्ञातद्वारादिमंत्रेणाकु  
र्यादेकैकशः क्रमात् ॥ २७ ॥ दक्षिणाभ्यंगपूर्वतुकारयेद्विजमोजनं ॥ देवयजाग्रहेरम्यधूपदियसमाकुले ॥ २८ ॥



॥ श्री ॥ चंदनागरुकर्यूरकुंभारोचनैर्युते ॥ धातुदारुमयेपिठेयजेद्यं संसुशोभनं ॥ २९ ॥ त्रिकोरां विलिखेत्पुर्वं तद्व  
॥ ५१ ॥ हि वृत्तमालिखेत् ॥ तद्वहिश्चाष्टपञ्चतुष्टुपीकृत्य च भूपुरं ॥ भूपुरद्वंद्ववाले तु षट्कोरां विलिखेत्ततः ॥ कोरा  
प्रे श्लेष्मलमालिख्य तदा ज्येष्ठार्थे विलिखेत् ॥ ३१ ॥ अनुलोमविलोमाभ्यां वहिः प्रगावमालिखेत् ॥ जया च विजया  
चैव अजिता चापराजिता ॥ ३२ ॥ अंतरावरणो पूजा श्रुतस्तो वीरशक्येः ॥ पूर्वैर्त्वेकारमालिख्य दक्षिणो मथाक्षरं  
॥ ३३ ॥ श्रीकारं पश्चिमाग्रे माया वीजं तथोत्तरे ॥ त्रिकोरामध्यं देवीं ताल्ज्वालमालां विभावयेत् ॥ ३४ ॥ श्रीशक्ति  
सहितं मंत्रं मनसा बहुशः स्मरत् ॥ आवाहनादिपुण्यां नानुपचारां समर्पयत् ३५ ॥ वाह्मी माहेश्वरी चैव कोमारी  
वैष्णवी तथा ॥ वाराही नारसिंही च इक्ष्वाकी चंडिकाः क्रमात् ॥ ३६ ॥ श्रीशक्ति वीजयुक्तेन मंत्रेणानेन पूजयत् ॥ ॥ राम ॥  
५ ५१ ॥